

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII

Autoritate de stat autonomă

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

---

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA nr.293 Din data de 21.05.2014

Dosar nr.: 797/2013

Petiția nr.: 18072/22.11.2013

Petent: P V

Reclamat: Consiliul Județean Vâlcea

Obiect: situație discriminatorie care rezultă din legislație aplicabilă în domeniul salarizării

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1. P V, Râmnicu Vâlcea, județ Vâlcea

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. Consiliul Județean Vâlcea, Râmnicu Vâlcea, str. General Praporgescu nr. 1, județ Vâlcea

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Prin memoriul înregistrat la CNCD sub nr. 18072/22.11.2013, dosar 797/2013, petentul solicită CNCD analizarea și dispunerea măsurilor necesare cu privire la actele normative aplicabile în domeniul salarizării.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

3.2. Prin intermediul citației cu nr. 18072/18.12.2013 a fost citat petentul P V pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 20.01.2013, la sediul CNCD. La termen, petentul nu s-a prezentat.

3.3. Prin adresa nr. 18072/18.12.2013 s-a invocat din oficiu excepția de necompetență materială a Consiliului, raportată la obiectul petiției, referitor la modul de interpretare și aplicare a legilor, precum și la faptul că CNCD nu se poate pronunța pe conținutul discriminatoriu al unor legi, conform deciziei Curții Constituționale nr. 997/2008.

3.4. Prin intermediul citației cu nr. 18757/19.12.2013 a fost citată partea reclamată Direcția Urbanism și Amenajarea Teritoriului din cadrul Consiliului Județean Vâlcea pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 20.01.2013, la sediul CNCD. La termen, partea reclamată nu s-a prezentat.

IV. Susținerile părților

Susținerea petentului

4.1.1. Prin petiția nr. 18072/18.12.2013, petentul sesizează CNCD susținând că este discriminat prin faptul că i s-a menținut salariul inițial pe baza legislației existente în vigoare.

4.1.2. Acesta arată că în urma susținerii examenului de promovare în grad profesional, prin Dispoziția Președintelui Consiliului Județean Vâlcea nr. 309 din 20 septembrie 2013, a fost promovat din funcția publică de consilier, gradul profesional principal, gradația 5, clasa de salarizare 48, la funcția publică de consilier, gradul profesional superior, gradația 5, clasa 59 de salarizare, menținându-se același salariu, creându-se astfel o discriminare între acesta și colegii de serviciu care, având aceeași funcție, grad și clasă de salarizare, au o altă încadrare salarială. În susținerea celor relatate mai sus, petiționarul arată că acest aspect reiese din Anexa la Dispoziția Președintelui Consiliului Județean Vâlcea nr. 424 din 19.12.2012 (acuala încadrare a personalului din Consiliul județean Vâlcea) - ultima încadrare a acestuia, înainte de susținerea examenului de promovare în grad profesional.

4.1.3. Petentul susține că Legea 284/2010 și Legea 285/2010 nu mai fac o diferențiere a salariilor de bază în funcție de treptele de salarizare existente până la intrarea în vigoare a Legii 284/2010, pentru personalul promovat în funcții sau în grade, „salarizarea se face la nivelul de salarizare în plata pentru funcțiile similare din instituția/autoritatea publică în care acesta este încadrat”, acesta reprezentând caracterul unitar al salarizării impus prin cele două acte normative.

Totodată, petiționarul susține că în conformitate cu art. 38 și 39 alin (1) lit. d din Legea 53/2003-Codul Muncii, care prevăd în mod imperativ că salariații nu pot renunța la drepturile ce le sunt recunoscute prin lege, iar limitarea acestor drepturi este lovită de nulitate, salariaților fiindu-le garantat dreptul la egalitate de șanse și tratament.

Prin art. 38 din Codul Muncii se prevede, în mod imperativ, că drepturile persoanelor încadrate în muncă nu pot face obiectul vreunei tranzacții, renunțări sau limitări, ele fiind aparate de stat împotriva oricăror încalcări a manifestărilor de subiectivism, abuz sau arbitrar.

4.1.4. Acesta mai arată că, potrivit prevederilor alin, (1) al art. 16 din Constituția României, republicată, „cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări” și că art. 27 alin.2 din Legea nr.188 din 1999 privind statutul funcționarilor publici, republicată și actualizată, stipulează clar că „este interzisă orice discriminare între funcționarii publici pe criterii politice, de apartenență, sindicală, convingeri religioase, etnice, de sex, orientare sexuală, stare materială, origine socială sau de orice altă asemenea natură”.

Mai mult, petentul menționează și prevederile din Codul Muncii, care reprezintă cadrul general legislativ ce reglementează toate relațiile de muncă, și amintește prevederile art. 5 prin care, la alin. 1, se stipulează că : „în cadrul relațiilor de munca funcționează principiul egalității de tratament față de toți salariații și angajatorii.”

Totodată, acesta face referire și la Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 republicată, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, punând accent pe alin.3 și 4 care arată că "exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile".

Susținerea părții reclamate

4.2.1. Prin memoriul înregistrat la CNCD sub nr. 225/15.01.2014, partea reclamată, Consiliul Județean Vâlcea, susține că Direcția Urbanism și Amenajarea Teritoriului, unde a fost inițial trimisă citația, este o structură în cadrul aparatului de specialitate al Consiliului Județean Vâlcea care nu are personalitate juridică și, prin urmare, trebuia citat consiliul și nu aceasta din urmă.

4.2.2. Un alt aspect pe care partea reclamată îl învederează CNCD este acela că petiția nu îndeplinește condițiile prevăzute de art. 11 lit. f) din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor aprobată prin Ordinul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării nr. 144/2008, întrucât nu este semnată. Aceasta cere clasarea petiției în cazul în care petentul nu o va semna.

4.2.3. O altă problemă ridicată de reclamată este aceea a excepției de necompetență materială a CNCD, motivând că din conținutul petiției formulate reiese că petentul invocă o situație discriminatorie care rezultă din actele normative aplicabile în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar. În acest sens, partea reclamată invocă Decizia nr. 997 din 7 octombrie 2008 a Curții Constituționale.

4.2.4. În ceea ce privește fondul cauzei, partea reclamată menționează că susținerile petentului sunt nefondate, precizând că fundamentarea propunerii cu privire la menținerea nivelului salariului de bază s-a făcut în spiritul legii privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 65 alin.(1) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările ulterioare, ale art. 125 alin.(1) precum și cele ale art. 126 din Hotărârea Guvernului nr. 611/2008 pentru aprobarea normelor privind organizarea și dezvoltarea carierei funcționarilor publici, cu modificările ulterioare și ținând cont de adresa nr. 30815/2013 a Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, prin care au fost nominalizați reprezentanții Agenției, în comisiile de examen și soluționare a contestațiilor, în data de 16.09.2013, s-a desfășurat examenul de promovare în grad profesional a unor funcționari publici din cadrul aparatului de specialitate al Consiliului Județean Vâlcea iar în urma finalizării examenului de promovare în grad profesional desfășurat cu respectarea procedurilor prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 611/2008, cu modificările ulterioare, petentul a fost declarat admis și a fost promovat în gradul profesional superior.

Mai mult, aceasta susține că salariului brut lunar a fost stabilit cu respectarea prevederilor art. 2 din Ordonanța de Urgentă a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare coroborate cu cele ale art. 2 și ale art. 13, alin.(2) ale art. II din Ordonanța de Urgentă a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de Urgentă a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, cu modificările ulterioare.

4.2.5. Astfel, partea reclamată arată că, în conformitate cu dispozițiile art. 2 din Ordonanța de Urgentă a Guvernului nr. 84/2012, "prevederile (...) și ale art. 1 alin. (4) și [51 art. 2, 3, art. 4 alin. (1) și (2), art. 6, I g H art. 12 alin. (2) și art. 13 ale art. II din Ordonanța de urgentă a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr 283/2011, se aplică în mod corespunzător și în anul 2013".

Totodată, reclamata menționează și faptul că, potrivit prevederilor art. 2 coroborate cu cele ale art. 13, alin.(2) ale art. II din Ordonanța de Urgentă a Guvernului nr. 80/2010, cu modificările ulterioare, pentru personalul nou încadrat pe funcții, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, precum și pentru personalul promovat în funcții sau grade/trepte, salarizarea se face la nivelul de salarizare în plată pentru funcții similare, din instituția/autoritatea publică în care acesta este încadrat în cazul funcționarilor publici, nou-încadrați sau promovați nivelul de salarizare în plată pentru funcții similare este cel corespunzător treptei 3 de salarizare utilizate în anul 2010.

De asemenea, aceasta precizează că stabilirea salariului de bază al unui funcționar public (consilier) din cadrul aparatului de specialitate al Consiliului Județean Vâlcea, cu tranșa de vechime în muncă - peste 20 de ani, respectiv cu gradația 5, conform reglementărilor legale în vigoare, ca urmare a promovării în gradul profesional superior, se face astfel:

- Salariul de bază prevăzut pentru funcția publică de consilier, treapta 3 de salarizare (Anexa nr. 3. oct. B, poz.1, din O.G. nr. 9/2008, cu modificările ulterioare): 1.560 lei.

- Salariul de bază corespunzător transei de vechime în muncă - peste 20 de ani (gradația 5): 1560 lei
x (1+25%) = 1.950 lei

Partea reclamată precizează că acest nivel al salariului de bază (1.950 lei) stabilit în conformitate cu prevederile art. 2 și art. 13 alin.(2) ale art. II din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 80/2010, cu modificările ulterioare, s-a aplicat în cazul tuturor funcționarilor publici (cu gradația 5) care au promovat în gradul profesional superior, după intrarea în vigoare a Legii nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu excepția funcționarilor publici care au promovat în clasa I (studii superioare) de pe funcția de referent de specialitate (clasa a // -a - studii superioare de scurtă durată), cum a fost și cazul petentului.

Aceasta susține că în acest ultim caz, potrivit dispozițiilor Legii nr. 330/2009, aplicabile perioadei (anul 2010), promovarea în clasă a funcționarilor publici -referenți de specialitate, s-a realizat cu majorarea salariului de bază cu 5%, în funcția de consilier, clasa I, gradul profesional principal. Aceasta arată că nivelul salariului de bază de 2.166 lei, dobândit la promovarea în clasă, de către funcționarii publici -referenți de specialitate, este mai mare decât nivelul salariului de bază de 1.950 lei, corespunzător funcției publice de consilier, gradul profesional superior, treapta 3 de salarizare.

Reclamata arată că, după cum știe petentul, ca urmare a promovării acestuia în clasa I, în condițiile prevăzute de Legea nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, prin Dispoziția Președintelui Consiliului Județean Vâlcea nr. 430/14.09.2010 i s-a stabilit un salariu de bază de 2.166 lei, corespunzător funcției publice de consilier, gradul profesional principal.

Având în vedere că nivelul de salarizare în plată pentru funcții similare corespunzător treptei 3 de salarizare utilizate în anul 2010, astfel cum se prevede în art. 2 și art. 13, alin.(2) ale art. II din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, cu modificările ulterioare, era mai mic decât cel avut anterior promovării acestuia în gradul profesional superior (salariul de bază stabilit în cazul petentului, corespunzător funcției publice de consilier, gradul profesional principal, gradația 5 era deja în cuantum de 2.166 lei depășind cuantumul de 1.950 lei care s-a aplicat în cazul tuturor funcționarilor publici (cu gradația 5) care au promovat în gradul profesional superior, după intrarea în vigoare a Legii nr. 284/2010), s-a propus menținerea salariului de bază avut anterior promovării în grad profesional superior.

Astfel, partea reclamată susține că la emiterea dispoziției contestate s-a urmărit ca odată cu promovarea în gradul profesional superior să nu se înregistreze o diminuare a salariului de bază al petentului.

De altfel, aceasta arată că petentul a formulat și o plângere prealabilă administrativă, înregistrată sub nr. 13174 din 18.10.2013 prin care a solicitat revocarea în parte a Dispoziției Președintelui Consiliului Județean Vâlcea nr. 309 din 20 septembrie 2013. Consiliul Județean Vâlcea susține că i-a comunicat răspunsul la această procedură prealabilă care a fost înregistrat sub nr. 13174 din 12.11.2013.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. În fapt, Colegiul director reține că petentul solicită Consiliului să constate discriminarea instituită prin actele normative aplicabile în domeniul salarizării.

Colegiul director reține că petentul susține că Legea 284/2010 și Legea 285/2010 **nu mai fac o diferențiere a salariilor de bază în funcție de treptele de salarizare existente** până la intrarea în vigoare a Legii 284/2010, pentru personalul promovat în funcții sau în grade, „salarizarea se face la nivelul de salarizare în plata pentru funcțiile similare din instituția/autoritatea publică în care acesta este încadrat”, acesta reprezentând caracterul unitar al salarizării impus prin cele două acte normative.

5.2. În drept, art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în Monitorul Oficial nr. 348 din 6 mai 2008 prevede că “membrii Colegiului director, din oficiu, pot ridica excepția de necompetență, când în mod vădit constată că petiția formulată nu este de competența Consiliului, potrivit prevederilor O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată”.

5.3. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul director analizează în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță.

5.4. Luând act de plângere, astfel cum este formulată precum și de susținerile petentului, Colegiul director urmează a analiza excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării invocată din oficiu în cauză.

5.5. Având în vedere prevederile legale, Colegiul Director apreciază că nu se poate pronunța pe texte de lege, aspect susținut și de **Decizia Curții Constituționale nr. 997 din 7 octombrie 2008** referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare prin care Curtea Constituțională:

„Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Ministerul Justiției în Dosarul nr.7604/99/2007 al Curții de Apel Iași – Secția contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare sunt neconstituționale, în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative.”

5.6. Totodată, Colegiul Director reține că modul de stabilire prin lege a statului și a modului de stabilire a unor drepturi nu este o problemă ce poate fi apreciată din punct de vedere al discriminării și care excede cadrului legal reglementat prin art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor și O.G. 137/2000, republicată.

5.7. De asemenea, există organe reglementate de Constituție care au competență absolută de a analiza discriminarea instituită prin dispoziții legale (Curtea Constituțională, care în temeiul art.1 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale este unica autoritate de jurisdicție constituțională din România și care s-a pronunțat în mai multe rânduri în sensul constituționalității sau neconstituționalității unor prevederi legale, raportat la art. 16 din Constituție privind egalitatea în fața legii).

5.8. Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu poate avea competența de a recomanda ori impune, sub sancțiune, adoptarea sau modificarea unui act normativ sau a unor dispoziții legale, nici de a interfera în competențele legislativului prin înlăturarea aplicabilității unor acte normative, nici în competențele Curții Constituționale sub aspectul art.16 referitor la principiul nediscriminării.(Decizia Curții Constituționale nr. 997/2008). Totodată, trebuie reținut faptul că CNCD-ul nu are ca atribuții de verificare a modului în care instituțiile statului înțeleg a interpreta și aplica legea, acest atribut îi revine exclusiv instanței de judecată.

5.9. Astfel, raportându-ne la obiectul plângerii și la dispozițiile legale incidente, Colegiul Director constată că plângerea nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform atribuțiilor stabilite de O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

Opinie separată exprimată de Haller István:

5.10. Instanțele judecătorești au anulat Hotărârea nr. **426/21.12.2010** a CNCD în care Colegiul director a admis excepția de necompetență materială a CNCD pe baza **Deciziei nr. 997/2008** a Curții Constituționale, arătând că CNCD „a refuzat să își exercite competențele legale (el fiind singurul organism cu astfel de atribuții, în materie de discriminare), respectiv să soluționeze cererea cu care fusese investit, făcând o eronată interpretare a deciziei nr. 997/2008 a Curții Constituționale” (**Sentința nr. 32/30.01.2012** a Curții de Apel Ploiești, devenită irevocabilă prin **Decizia nr. 5060/18.04.2013** a Înaltei Curți de Casație și Justiție).

5.11. Ulterior hotărârii instanței de judecată, CNCD a soluționat cauza prin **Hotărârea nr. 671/20.11.2013**, respingând excepția de necompetență a CNCD.

5.12. Astfel Colegiul director al CNCD a creat o situație care, conform CEDO (a se vedea în acest sens **Cauza Beian împotriva României**, hotărârea din 06.12.2007), reprezintă o discriminare, și anume a soluționat două cauze cu obiect identic în mod diferit, fără ca în această perioadă (data soluției de respingere a excepției și data soluției de admitere a excepției) să fi intervenit o modificare a normei juridice (prin lege sau prin interpretarea instanțelor de judecată).

5.13. Consider că o discriminare venită din parte instituției care are misiunea de a o combate crează o situație extrem de gravă, afectând statul de drept din România.

5.14. În concluzie consider că petiția trebuia soluționată în mod identic cu petițiile care au format obiectul unor dosare similare, în care excepția a fost repinsă și discriminarea a fost constatată de către Colegiul director al CNCD.

5.15. Dacă hotărârea va fi atacată în contencios administrativ, instanțele de judecată, pentru a păstra cazuistica creată de Înalta Curte de Casație și Justiție (obligație ce apare ca efect al **Cauzei Beian împotriva României**), vor anula cu siguranță hotărârea CNCD, însă persoanele în cauză pierd — în mod inutil — bani și timp, ceea ce s-ar putea întoarce împotriva CNCD prin impunerea unor daune morale și materiale față de această instituție, inclusiv față de membrii Colegiului director care au luat decizii contrare în cauze identice.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu 5 **voturi pentru și o opinie separată**, ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Aspectele sesizate exced competenței materiale a C.N.C.D.-ului instituită prin Ordonanța de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;

2. Prezenta hotărâre se va comunica părților;

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS Csaba Ferenc – Membru

BERTZI Theodora – Membru

HALLER Istvan- Membru

LAZĂR Maria- Membru

PANFILE Anamaria – Membru

STANCIU Claudia Sorina - Membru

Motivele de fapt și de drept redactate: Anamaria PANFILE

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.